

علاقه‌مند شدن به هنر نه حتماً هنرمند شدن!

مرور چند دلیل برای ضرورت ایجاد علاقه در کودکان به هنر

ترجمه‌ی: مهدخت گیتی

اشاره

هنر بخشی از زندگی همه‌ی ماست و به آن نیازمندیم. لذت شنیدن نوایی آرام بخش، تماشای فیلمی که انگار بخشی از حرف‌های ناگفته‌مان را می‌گوید، شنیدن ترانه‌ای که به جای ما و از زبان ما صحبت می‌کند و یا خواندن کتابی که ساعت‌ها درگیرمان می‌کند، لذت‌هایی هستند که با خیلی از لذتهای دیگر قابل قیاس نیستند. پژوهشگران معتقدند، کودکان باید از سن کم با هنر آشنا شوند تا بتوانند اولاً از لذت ناشی از علاقه به مهارتی هنری بهره‌مند شوند و در ثانی بتوانند آن چه را که گاهی نمی‌توانند با کلام معمولی بیان کنند، با زبان هنر بگویند. آن چه در پی آورده می‌شود، دلایلی برای ضرورت آموزش هنر به کودکان است.

- هنر به کودک می‌آموزد چه طور از محفوظات ذهنی، دیده‌ها و تخیلات خود به طور هم‌زمان برای خلق یک اثر استفاده کند.
- سرعت فراگیری و به خاطر سپاری کودکانی که به هنری مسلط هستند، تا سه برابر کودکان هم‌سنشان گزارش شده است.
- با انجام هر فعالیت هنری، کودک آن چه را که آموخته و در ذهن دارد، تصحیح می‌کند. مثل زمانی که چیزی را نقاشی می‌کند. با تصحیح اشتباهات، آموخته‌های پیشین نیز تصحیح می‌شوند.
- نیاز به تمرین و تکرار برای فراگیری مهارتی، یکی دیگر از جنبه‌های مثبت فراگیری هنر است.

- کودک با انجام فعالیت‌های هنری، بین مفاهیم تئوری و عملی پیوند برقرار می‌کند.

- هنر به کودک می‌آموزد، برای فراگیری درست هر مهارتی، باید مراحل مثل آموزش، فراگیری، خطا و آزمون، تجربه کردن، تصحیح اشتباه‌ها، ناامیدی و مبارزه با مشکلات و در نهایت خلاقیت و شکوفایی را طی کند.

- کودک با انجام هر فعالیت هنری، مهارت تجزیه و تحلیل، ارزیابی و نتیجه‌گیری را می‌آموزد.

- و در نهایت، هر کودک (با ضریب هوش طبیعی) برای فراگیری حداقل یک مهارت هنری تا مرحله‌ی عالی، استعداد کافی دارد.

- هنر، نماد بیرونی نیازها، احساسات، غم‌ها و شادی‌های انسان است و به همین دلیل یکی از راه‌های تخلیه‌ی روحی - روانی است. بدون این مهارت، انتقال احساسات به خوبی صورت نمی‌گیرد.

- هنر، راهی برای بازیافتن آرامش روحی و جسمی است.
- هنر وسیله‌ای برای برقراری ارتباط دنیای بیرونی و درونی انسان است. تسلط نداشتن به هنر، امکان برقراری ارتباط با دنیای درونی و بیرونی فرد را دشوار و گاهی غیرممکن می‌کند. کودکی که نتواند با زبان هنر با دنیای اطرافش مرتبط شود، رشد شخصیتی‌اش دچار اختلال می‌شود.
- هنر راهی برای آرام کردن طغیان‌های روحی - روانی است. یکی از دلایل درون‌گرایی یا حالت‌های عصبی بسیاری از کودکان، ناتوانی در آرام کردن طغیان‌های روحی - روانی است که هنر یکی از این راهکارهاست.

- فراگیری هنر، بهترین راه برای ارتقای مهارت تشخیص، آموزش بهتر مفاهیم آموزشی و تعلیم و تربیتی، و ترغیب دانش‌آموزان به فراگیری بهتر است.

- شروع و خاتمه‌ی یک کار هنری، فرایند انجام هر کار از ابتدا تا انتها را به دانش‌آموزان می‌آموزد؛ علاوه بر این که پی‌گیری و تلاش برای رسیدن به هدف را به آن‌ها یاد می‌دهد.

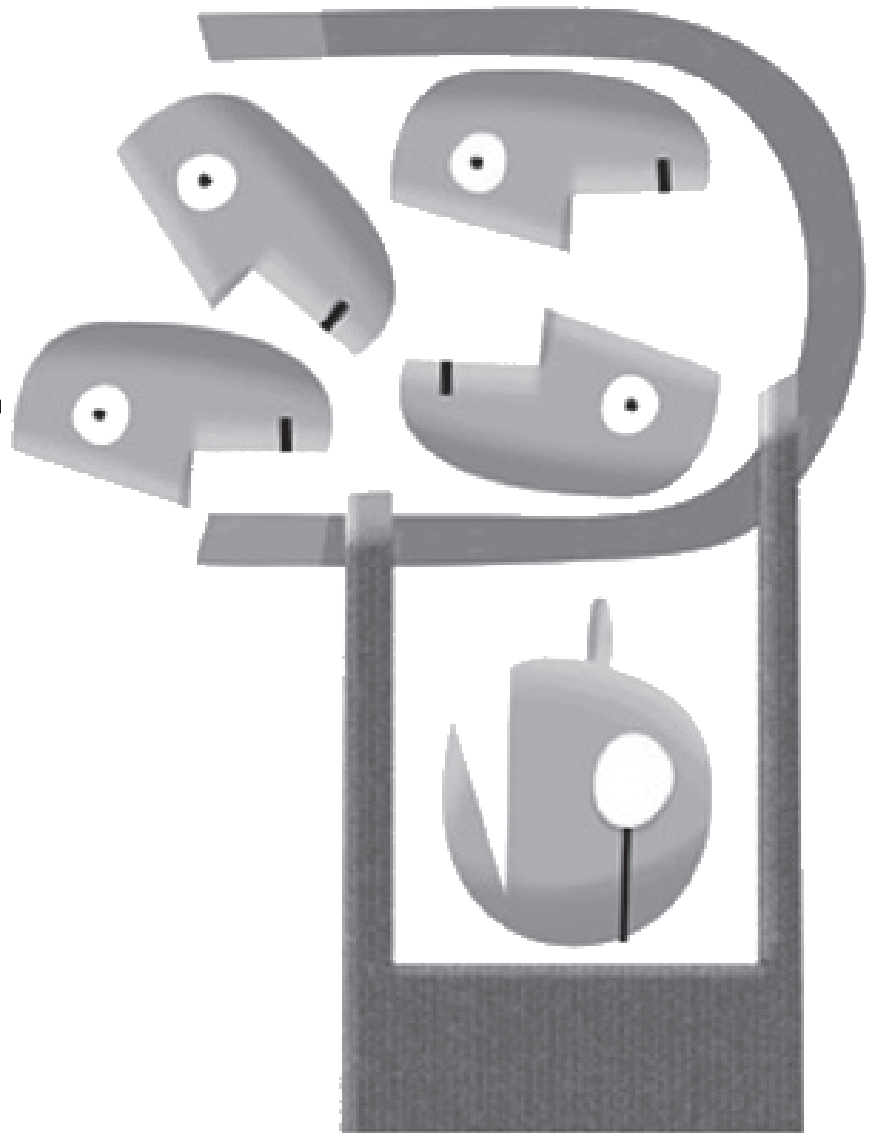
- انجام هر فعالیت هنری به ویژه به صورت گروهی، حس استقلال و مشارکت را به طور هم‌زمان به کودک می‌آموزد.

- انجام هر فعالیت هنری به کودک اجازه می‌دهد، مهارت‌های حسی و حرکتی‌اش را هماهنگ کند.

منبع

http://www.newhorizons.org/strategies/arts/dickinson_why_arts.htm

نیمروزهای علمی

پروژه
آموزش ابتدایی
رشد

همراه با ابتکارات و تجربه‌های آموزگاران در سال نوآوری و شکوفایی

دی ماه سال تحصیلی ۸۸-۱۳۸۷